

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 787/2538

บริษัทชีวาเลียร์ ออฟฟิศ ออโตเมชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด โจทก์ นางยุวดี แสงวงศ์วานิชย์ จำเลย นางยุวดี แสงวงศ์วานิชย์ จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 225, ป.วิ.พ. มาตรา 249, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 176

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ฎีกาของจำเลย เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 และในส่วนที่เป็นปัญหาข้อกฎหมายนั้นเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นมาก่อนมาแล้วในศาลชั้นต้น จึงไม่รับ จำเลยเห็นว่า ฎีกาที่ว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องโจทก์ดำเนินกระบวนการพิจารณาในเรื่องการอ้างพยานหลักฐาน การยื่นบัญชีระบุพยานโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และจากการที่จำเลยให้การรับสารภาพว่ากระทำผิดตามฟ้อง แต่โจทก์ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยไม่ชอบจะถือว่าจำเลยจำนนต่อพยานหลักฐานของโจทก์ไม่ได้ และการกระทำของจำเลยเป็นการกระทำผิดธรรมดาเพียง จึงไม่อาจเรียงกระทงลงโทษจำเลยได้ เป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยว กับความสงบเรียบร้อย และได้ยกขึ้นมาก่อนแล้วตั้งแต่ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์โปรดมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยด้วย หมายเหตุ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าโจทก์ได้รับสำเนาคำร้อง แล้วหรือไม่ ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ลงโทษจำคุกกระทงแรก 1 ปีกระทงที่สอง 3 เดือน กระทงที่สาม 3 เดือน กระทงที่สี่ 3 เดือนรวมจำคุก 21 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเมื่อสืบพยานโจทก์เสร็จแล้ว ลดโทษให้หนึ่งในสาม คงจำคุก 14 เดือน ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกจำเลยกระทงแรก 9 เดือน กระทงที่สองถึงที่สี่กระทงละ 1 เดือน รวมจำคุก 12 เดือน ลดโทษให้จำเลยหนึ่งในสามคงจำคุก 8 เดือน นอกจากนี้ ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 92) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 96) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว ที่จำเลยฎีกาว่าฟ้องเคลือบคลุม โจทก์ดำเนินกระบวนการพิจารณาในเรื่องการอ้างพยานหลักฐานการยื่นบัญชีระบุพยานไม่ชอบด้วยกฎหมาย และโจทก์มิได้บอกกล่าว แก่จำเลยว่ารณาคำไม่ใช้เงินตามเช็คจึงไม่มีอำนาจฟ้องนั้น เนื่องจากคดีนี้จำเลยให้การรับสารภาพและศาลชั้นต้นพิพากษา ไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 176 ข้อกฎหมาย ที่อ้างในฎีกาจึงไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย ส่วนฎีกาข้อที่ว่าขอให้กำหนดโทษให้น้อยลง ควรลดโทษให้จำเลย กึ่งหนึ่งและรอการลงโทษจำคุกให้จำเลย เป็นฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกานั้นชอบแล้ว สำหรับฎีกาที่ว่าเรียงกระทงลงโทษได้หรือไม่ เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จะมีได้ยกขึ้น ว่ากันมาแล้วในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ก็ฎีกาได้ จึงให้รับ ฎีกาจำเลยข้อ 2(2) ไว้พิจารณา ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการต่อไป

องค์คณะ

ธวัชชัย พิทักษ์พล · สมาน เวทวินิจ · ชลอ บุญยเนตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/787/2538>